

Kulturkupeen

Mairead – engelsksproget gæstespil på Sorte Hest

Ulla 20. februar 2019 Tester

* * * *

Anmeldelse af Ulla Strømberg.

Mairead – gæstespil på Sorte Hest af Why Not Theatre Company – et engelsksproget teater i DK, som har eksisteret siden 2007.

”Mairead” passer godt til den klaustrofobiske scene på Sorte Hest. Fire voksne er spærret inde i hver sin celle. På scenen har de en kasse hver

Mairead. Gæstespil. Sorte Hest. Foto: Aleksandar S. Mastilo.

og usynlige mure, som de kun en sjælden gang overskrider, når de går tilbage i tiden. Teksten er nyskrevet af Tanja Mastilo, serbisk-dansk forfatter, mens skuespillerne er engelske. Men det er ikke mindst Nina Larissa Bassetts instruktion, som fører stykket heldigt til vejs ende. For det kunne nemt have været en ørkenvandring.

Hvorfor er de spærret inde? Kender de hinanden? Hvad er der sket før, de havnede i cellerne? Hvad med fremtiden? Der er nok af spørgsmål, som man kan engagere sig i eller lade være. Samtidig viser den dramaturgiske konstruktion også tilbage i tiden. F.eks. Sartres "Lukkede døre"– og flere af Harold Pinters tidlige stykker, hvor personerne syntes at være fanget et ubestemt sted.

Selv om instruktørens forord beskriver følelser og kærlighed, er det ikke så meget det, der slår mig. Snarere er det, at titelpersonen synes at manipulere med sine omgivelser og det er måske det moderne? Hun er vist omdrejningspunktet, for hun har en direkte relation til alle. Hun har været gift med den ene, haft den anden som elsker og er jaloux på den tredje,

Mairead. Gæstespil. Sorte Hest. Foto: Aleksandar S. Mastilo.

elskerens fortrolige. Det er dette firkløver, som skal udrede nuet og ikke mindst fortiden. Det er vist også moderne.

Teksten er effektiv, uden for mange florumvundne udsagn. Det samme kan man sige om scenografien og kostumerne: de er i alle i kedeldragter, dog i afstemte farver.

Alt i alt er det hyper professionelt, meget snakkende – og en smule glat. Effektivt teater og derfor også ret britisk.

Men det er som om, tiden trods alt er løbet væk fra disse dommedagsbilleder og ”foran døren til helvede”-stykker. Så hellere en god gammeldags køkkenrealisme, hvor de får talt ud over en øl eller en kop kaffe.

Ny og anderledes er teksten altså ikke, men heller ikke for gammeldags. Og da alle fire skuespillere er så forskellige i deres sprogs nuancer, synes det både sjovt og ret underholdende – takket være instruktøren og skuespillerne.

MEDVIRKENDE: KERRY NORTON-GRIFFITH, NATHAN MEISTER, KEVIN KIERNAN-MOLLOY, SUE HANSEN-STYLES

Instruktør: **Nina Larissa Bassett**

Dramatiker, forfatter: **Tanja Mastilo**

Lysdesigner: **Peter Rasmussen**

Producent: Foreningen **Why Not Theatre Company**

Arrangør: Foreningen **Why Not Theatre Company**

Fotograf: **Aleksandar S. Mastilo**